

ת"פ 23154/04/21 - מדינת ישראל, באמצעות מס הכנסה חיפה נגד אולג סיקצ'יוב ע"י

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 23154-04-21 מדינת ישראל נ' סיקצ'יוב

בפני בעניין:	כבוד השופט שלמה בנג'ו המאשימה	מדינת ישראל באמצעות מס הכנסה חיפה
נגד הנאשם		אולג סיקצ'יוב ע"י ב"כ עוה"ד יאסין וויסאם

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשני אישומים בביצוע עבירות של הכנה, קיום, והרשאה להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים - עבירה לפי סעיף 220 (4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961; וכן בשימוש במרמה בעורמה ותחבולה כדי להתחמק במזיד מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 220 (5) לפקודה.

האישום הראשון - לפי עובדות האישום הראשון, בו הודה הנאשם, בשנים 2014 - 2015 הפעיל הנאשם יחד עם אחד בשם יורי, עסק לעבודות גבס, כאשר הנאשם דואג שהעסק יפתח על שמו של אותו יורי, והוא יירשם כעובד שכיר שלו, כאשר בפועל, הוא זה שמנהל את העסק וקובע את שכרו של אותו יורי.

המחזור העסקי של העסק בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, על פי הדיווח של הנאשם לרשויות המס, עמד על - 1,775,980 ₪.

התקבולים מלקוחות העסק, הופקדו בחשבון בנק על שם אותו יורי, וללקוחות נמסרו חשבוניות הנושאות את מספר העוסק המורשה של אותו יורי.

משיכת הכספים מחשבון הבנק של העסק, בוצעה על ידי אותו יורי, לפי צרכי הנאשם ובהוראתו, וכשהכספים שנמשכו הועברו לידי הנאשם במזומן.

הנאשם גם הפנה את יורי ליועצת מס, שפתחה תיק על שמו של אותו יורי, ונתנה לו שירותים חשבונאיים. הוא גם היה מכין את חומר הנהלת החשבונות לצורך הדיווחים לרשויות המס ומעביר ליועצת המס את החומר באמצעות יורי.

בשנים 2014 - 2015, קנה הנאשם חשבוניות מזויפות מאת אחד בשם מיכאל ריימן, וזאת בתמורה למחצית מסכום המע"מ שנרשם באותן חשבוניות.

החשבוניות המזויפות נשאו שמות של עסקים שונים, חלקם אמיתיים וחלקם פיקטיביים, שלא היה להם קשר לעסק הגבס של הנאשם.

בשנים 2014 - 2015 כלל הנאשם בספרי העסק את החשבוניות הפיקטיביות שרכש מאותו ריימן, בסכום כולל של - 1,432,031 ₪, וזאת בכוונה להגדיל באופן פיקטיבי את הוצאות העסק ולהתחמק מתשלום מס, הכל לפי הפירוט המפורט בנספח א' לכתב האישום, ובסעיף 9 של האישום הראשון.

האישום השני - באישום השני, המתייחס לשנים 2016 - 2017, פעל הנאשם באותה דרך, עם אחד אחר בשם ארקדי.

באותה תקופה, עמד המחזור העסקי שדיווח הנאשם לרשות המס, על סך של 1,458,153 ₪.

בשנים 2016 - 2017 קנה הנאשם חשבוניות מזויפות מאותו ריימן, בתמורה למחצית מסכום המע"מ שנרשם בחשבוניות, ובאותה שנת מס, כלל הנאשם בספרי העסק את החשבוניות הפיקטיביות, בסכום כולל של 1,814,436 ₪, בכוונה להגדיל באופן פיקטיבי את הוצאות העסק ולהתחמק מתשלום מס, הכל כמפורט בנספח א' לכתב האישום, ובסעיף 9 לאישום השני.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים (נ/1, נ/2, נ/3; הסכם שכירות - נ/4; תלושי משכורת - נ/5; מכתב לרשויות המס - נ/6).

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על טיב העבירות אותן עבר הנאשם, שיטת הפעולה, העורמה שהופגנה ברכישת החשבוניות הפיקטיביות, תוך שהנאשם פועל באמצעות אחרים, פעם אחת עם עוסק מורשה מסוים, ופעם אחרת עם עוסק מורשה אחר, ולא פועל עם העוסק המורשה שלו, על מנת לא להיחשף.

עוד עמדה על פרק הזמן בה התמשכו העבירות ונעשה השימוש בחשבוניות פיקטיביות, פרק זמן של כ-4 שנים, והסכום הכולל של ההכנסות שהושמטו, העומד על סך של 3,246,477 ₪.

לאחר שהפנתה לפסיקה, טענה ב"כ המאשימה כי המתחם הראוי נע בין 22 ל-34 חודשי מאסר בפועל והעונש שיש לגזור על הנאשם הוא באמצע המתחם.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר פלילי, הדגיש את מצבו הרפואי של הנאשם, את מצבו של בנו ואשתו. מפאת צנעת הפרט לא אפרט, אני מפנה לעמ' 12 לפרוטוקול ולמסמכים שסומנו נ/1 - נ/3.

בנסיבות אלה, טען הסניגור, כי מדובר בנאשם שהבין מהר מאוד שהוא עשה טעות, הודה מיד בהזדמנות הראשונה, עוד בשלבי החקירה, ובשל נסיבותיו האישיות הקשות, יש לאמץ בעניינו ענישה מתונה ברף התחתון של מתחם עונש שנע בין

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם טען, כי הוא מקבל את האחריות, הסביר שהוא אדם נוצרי דתי, ולסברתו, הוא כבר קיבל עונש, תוך שהוא מפנה למצב בריאותה של אשתו וילדיו.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40יג לחוק העונשין):

כתב האישום הנפרש על פני שני אישומים, מגולל מסכת עובדתית, שהחלה בשנת 2014 והסתיימה בשנת 2017. באישום הראשון, מיוחסות לנאשם עבירות של רכישה ושימוש בחשבוניות פיקטיביות, שבוצעו בין השנים 2014 ו-2015, ובאישום השני, מיוחסות לנאשם עבירות זהות, שבוצעו בין השנים 2016 - 2017.

מדובר בביצוע עבירות נפרדות, מאותרות בזמן, במועדים שונים, כאשר בכל מועד רכש הנאשם חשבוניות פיקטיביות, והגישן לרשויות המס, על מנת להגדיל בכזב את תשומותיו, ולהקטין אגב כך את תשלום מס אמת.

הצדדים התייחסו למכלול העבירות כמקשה אחת, ואירוע אחד לצורך קביעת המתחם, ובצדק, הואיל ומדובר בתכנית עבריינית אחת, ומתקיימת זיקה הדוקה, בין כל חלקי האירוע. יחד עם זאת, בעת גזירת העונש, יתחשב בית המשפט בקשר בין העבירות, בזיקה בינהן, בתדירות ביצוען, ובמכלול האירוע על כל חלקיו (סעיף 40יג (ג) לחוק העונשין).

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

פסיקת בית המשפט העליון, הדגישה פעמים רבות את החומרה היתרה שיש בעבירות מס, את פגיעתן בקופה הציבורית, את פגיעתן בשוויון ונטל נשיאת המס והקושי שבחשיפתה (רע"פ 9001/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018)); רע"פ 1717/14 לזרוביץ' נ' מדינת ישראל (2014).

דברים אלה יפים לנדונו, והם בבחינת קל וחומר, שעה שמדובר בחשבוניות פיקטיביות, שיש בהן אלמנט מרמתי, של הונאה והולכה בכחש של רשויות המס (רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל (2021)).

מידת הפגיעה בערכים אלה בנדונו הינה בינונית-גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל (2021) - הנאשם הורשע בעבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות, שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מס. שם דובר בהשמטת הכנסה בסך 700 אלף ₪. בית משפט השלום גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪, לאחר שקבע מתחם

שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בקשת רשות ערעור אף היא נדחתה, תוך שבית המשפט העליון (כב' השופט יוסף אלרון) קובע:

"נקבע זה מכבר כי חומרתן הרבה של עבירות המס, הנובעת בין היתר מפגיעתן הקשה בקופה הציבורית והקושי הרב שבחשיפתן, מחייבת מדיניות ענישה מחמירה, הכוללת עונשי מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, שיהיה בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים...המבקש הורשע בהתחמקות מתשלום מס, שנעשה תוך שימוש בעשרות חשבוניות פיקטיביות, באופן שיטתי, למעלה משנתיים - משכך, איני סבור, כי העונש שהושת עליו, המצוי בתחתית מתחם הענישה שנקבע, מחמיר עמו כלל ועיקר..." (שם, בפסקאות 9 ו-10 לפסק הדין).

רע"פ 3761/20 **עוקב נ' מדינת ישראל** (2020) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, כך שהוא והחברה שבבעלותו ניכו מס תשומות בסכום כולל של כ-4 מיליון ₪ באמצעותן. הוא נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 250,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את הקנס ל-50,000 ₪. ערעורו נדחה.

רע"פ 2485/20 **סייד נ' מדינת ישראל** (2020) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, בנסיבות מחמירות, בכך שניכה תשומות שלא כדין, באמצעות חשבוניות פיקטיביות, בהיקף של כ-1,800,000 ₪ במשך שנתיים. בית משפט שלום גזר עליו בין היתר 13 חודשי מאסר בפועל. בערעורו של הנאשם על העונש, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל, וקבע שהעונש שנגזר עליו אינו חורג באופן קיצוני, ועוד קבע שלא היה מקום להציב את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון שנקבע במתחם שקבע בית משפט השלום, מבלי שניתנה לכך הנמקה, ומשום שהמחדלים הוסרו במלואם.

רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע ב-55 עבירות של חשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-1,400,000 ₪. הנאשם הסיר את מחדליו. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 12 חודשים, וקבע שמתחם העונש ההולם נע בין שנה ל-3 שנות מאסר לצד עונשים נלווים. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה, תוך שנקבע כי העונש אינו חמור כלל ועיקר.

רע"פ 8100/18 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות ובעבירות מס נוספות, כאשר סכום המס הכולל עמד על כ-470,000 ₪. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי, הופחת עונשו והועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5938/18 **אסרף נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בעבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-350,000 ₪ ובעבירות נוספות. הנאשם לא הסיר את מחדליו. בית משפט השלום קבע כי המתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪.

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות, בהיקף מס בסך של כ-418,000 ₪, הנאשם לא הסיר את מחדליו. בית משפט השלום קבע מתחם בין 9 ל-15 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. הוא נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪.

רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות ובעבירות מס נוספות, בהיקף מס של כ-280,000 ₪. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה

לבית המשפט המחוזי התקבל, ועונשו הוחמר והועמד על 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שבית המשפט המחוזי קובע שהמתחם הראוי הוא 9 - 18 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 372/17 **חורי נ' מדינת ישראל** (2017) - הנאשם הורשע בכך שעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות, בהיקף מס בסך כולל של כ-1,270,000 ₪, ובכך שהשמיט מדיווחיו הכנסות בסך של 200,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. בשל חלופי 8 שנים מאז בוצעו העבירות העמיד את העונש על 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשים על תנאי וקנס 60,000 ₪ ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שנקבע שהמתחם ראוי והולם את נסיבות העבירה. גם בקשת רשות ערעור של הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שבית המשפט העליון קובע שהוא תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערב בגזר הדין, הן ביחס לקביעת המתחם והן בהצבת העונש בתוך המתחם, וכי העונש ראוי ומאוזן.

רע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל**, השמטת הכנסות בגובה של 2,800,000 ₪. נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 69298-07-20 **זיסו נ' מדינת ישראל**, שם מדובר היה על השמטת הכנסות בגובה 1,700,000 ₪. עונשו של הנאשם הוחמר ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 52533-09-20 **ארביב נ' מדינת ישראל**, שם מדובר בהשמטת הכנסות בגובה של 1,800,000 ₪ ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וקנס 50 אלף ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

התכנון שקדם לביצוע - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הוא הפעיל יחד עם אחד בשם יורי, עסק לעבודות גבס, תוך שהוא דואג שפתיחת העסק ורישומו ברשויות המס, יהיו על שם יורי, והוא יירשם כעובד שכיר בעסק, למרות שבפועל הוא היה לפחות שותף מלא בעסק ואף קבע את שכרו של יורי איתו עבד (סעיפים 1 ו-2 לאישום הראשון).

בהמשך, וכדי להוסיף ולהסוות את נוכחותו של הנאשם כבעלים של העסק, הוציא תלושי משכורת פיקטיביים, בהם הוא נרשם כמקבל משכורת כאילו הוא שכיר של העסק (סעיף 3 לאישום הראשון).

התקבולים מהלקוחות הופקדו בחשבון בנק על שם אותו יורי, כאשר משיכת כספים לחשבון הבנק בוצעה על ידי יורי, מעת לעת, לפי צרכי הנאשם ובהוראתו, תוך שהופקדו לידיו במזומן.

כך גם, הפנה את יורי ל"יועצת מס של הנאשם", שתייצג אותו ותיתן לו שירותים חשבונאיים, והנאשם היה מכין את חומר הנהלת החשבונות לצורך הדיווח.

בדרך זו, הסווה הנאשם את פועלו האמיתי בעסק, ושלט בו (סעיפים 5 - 7 לאישום הראשון).

אופן הביצוע - בשנים 2014 - 2015, קנה הנאשם חשבוניות מזויפות מאחד משם מיכאל ריימן, בתמורה למחצית מסכום המע"מ שנרשם באותן חשבוניות. החשבוניות נשאו שמות של עסקים שונים, חלק מהם אמיתי וחלק מהם

פיקטיבי, ולא היה להן שום קשר לעסק הגבס, שכביכול הנאשם עבד בו כשכיר.

באותה שנת מס, כלל הנאשם בספרי העסק את החשבוניות הכוזבות, בסכום כולל של כ-1,400,000 ₪, מתוך כוונה להגדיל באופן פיקטיבי את הוצאת העסק, ובכך להתחמק מתשלום מס.

בדרך דומה מאוד, פעל הנאשם גם באישום השני, כאשר רק השמות והסכומים מתחלפים.

בשנים 2016 - 2017, הפעיל הנאשם עסק לעבודות גבס, והפעם עם אדם אחר בשם ארקדי. גם כאן, דאג כי פתיחת העסק ורישומו ברשויות המס יהיו על שמו של ארקדי, והוא עצמו יירשם כשכיר שלו, למרות שאין בכך אמת.

הוא הורה לארקדי להוציא עבורו תלושי משכורת פיקטיביים, כאילו הוא עובד כשכיר אצלו.

בהמשך, בשנת 2017, רשם חברה בע"מ, על שמו של ארקדי, והמשיך את פעילות העסק דרכו באמצעות חברה זו. גם כאן, התקבולים מהלקוחות הופקדו בחשבון בנק על שם ארקדי. לאחר מכן, על שם החברה שעל שמו של ארקדי, ומשיכות הכספים לחשבונות בנק אלה, בוצעו על ידי ארקדי, מעת לעת, לפי צרכי הנאשם, ועל פי הוראתו, כשהמשיכות מבוצעות במזומן.

בדומה לאישום הראשון, גם כאן היה הנאשם מכין את חומר הנהלת החשבונות, מפנה ליועצת המס שלו, על מנת לשלוט בעסק.

בשנים 2016 - 2017, קנה הנאשם חשבוניות מזויפות מאותו ריימן, בתמורה למחצית מסכום המע"מ שנרשם באותן חשבוניות, וגם כאן, החשבוניות המזויפות נשאו שמות של עסקים שונים, חלקם אמיתיים וחלקם פיקטיביים, שאין להם קשר לעסק של הנאשם.

הנאשם כלל בספרי העסק, בשנת המס הנ"ל את החשבוניות הפיקטיביות, בסכום כולל של כ-1,800,000 ₪, בכוונה להגדיל באופן פיקטיבי את הוצאות העסק ובכך להתחמק מתשלום המס.

כפי שעולה מעובדות כתב האישום שפורטו לעיל, מעשיו של הנאשם לוו בתכנון וקפידה, תוך שהנאשם פועל באמצעות שני אחרים, שנמצאים ב"חזית" מול רשויות המס, כאשר בפועל הנאשם שולט בעסק, שולט בהתנהלות השוטפת, בחשבונות הבנק של העסק, בחשבוונאות המלווה את העסק, רוכש חשבוניות פיקטיביות מאחר, מזמין חשבוניות אלה על שמות של עסקים, חלק מהם אמיתיים - הכל כדי להסוות את נוכחותו בעסק ואת פעולות המרמה, כשהוא עושה כן בעורמה ותחבולה.

מידת האשם שהופגנה במעשים אלה היא גבוהה למדי.

הנזק - הנזק שנגרם לקופת המדינה, אף הוא נזק גבוה מאוד. הסכום הכולל של ההכנסות שהושמטו באותן שנים, היה - 3,246,477 ₪.

פרק הזמן בו ביצע הנאשם אף הוא ארוך למדי ומתפרש על פני 4 שנים, כשהנאשם חוזר ומבצע את העבירות ומגיש חשבוניות פיקטיביות, בתעוזה וללא מורא.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, טיב העבירות בהן הורשע, התכנון שקדם לביצוע, נסיבות ביצוע העבירה ואופן הביצוע, המעיד על דרגת אשם גבוהה, המעורבות נמשכת, תוך הפעלה של אחרים, הכל כדי להונות את המדינה, הנזק שנגרם, מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ממושך ומרתיע, וקנס משמעותי ומרתיע.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם בן 48, נטול עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים.

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, חסך מזמנו של בית המשפט וקיבל אחריות על מעשיו, תוך שהביע חרטה על מעשיו.

נלקחו בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם, המפורטות בטיעוני הסניגור לעונש (עמ' 12 לפרוטוקול והמסמכים הרפואיים שהוגשו).

יחד עם זאת, יש לזכור את הנחיות הפסיקה, לפיה נוכח חומרתה הרבה של עבריינות המס, יש ליתן עדיפות ובכורה, לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018)).

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

מדובר כאמור בנאשם שפעל בעורמה ותחבולה, כדי להונות את שלטונות המס, תוך שהוא רוכש חשבוניות פיקטיביות, מפעיל עסק בשמות שונים, ודורש מרשויות המס תשומות כוזבות, בכוונה להגדיל באופן פיקטיבי את הוצאת העסק, ולהתחמק מתשלום מס אמת.

ברע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם בעבירות מרמה לפי סעיפים 220 (1) (2) (4) ו-(5) לפקודת מס הכנסה. הוסכם בהסדר דיוני, שהנאשם יודה, יורשע, ויופנה לחוות דעת ממונה. בגזר הדין הטיל עליו בית משפט השלום דכאן, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים וקנס בסך 50 אלף ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי דכאן התקבל. בפסק דין שניתן על ידי הרכב כב' הנשיא דהיום, השופט ד"ר ר. שפירא, הוחמר העונש והועמד על 18 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה. בית המשפט העליון, קבע שאין מקום בעבירות מסוג זה, להסתפק במאסר בעבודות שירות, וכי כשעסקינן בעבירת מס ככלל, שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבות אישיות, גם אם הם אינם מאיינים אותן. וכך פסק:

"אוסף כי יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, "חסר הפנים" כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבא, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע "כמדיניות רצויה שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות

פיסקאליות" (ע"פ 4097/90 בוירסקי נ' מדינת ישראל)...אכן רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו נורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת, אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי, לכך מחיר בענישה" (ראו שם, בפסקאות יא' ו- יב' לפסק הדין).

עוד אחזור ואפנה, לפסק דינו של כב' השופט י. אלרון ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018), שם בפסקה 11:

"קשה להפריז בחומרתן של העבירות שבביצוען הורשעו המבקשים. כאמור בהכרעת דינו של בית משפט השלום, המבקשים פעלו באופן שיטתי להונאת רשויות המס, לאורך תקופה שנמשכה כארבע שנים וחצי ובסכומים ניכרים והתנהלותם מלמדת על כוונת התחמקות מתשלום מס. הדברים נכונים בפרט ביחס למבקש, אשר נקבע כי היה מעורב "בכל שלב ושלב" של ביצוע עבירות, והיה מודע לכך ש"החשבוניות אינן משקפות אמת..."

בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם הקושי הרב בחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו, ביטוי ממשי, במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות, לשיקולי ההרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

כאמור, לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הסכום הכולל של ההכנסות שהושמטו באותן שנים, היה - 3,246,477 ₪.

מרבית הפסיקה שהובאה עם מאסרים ממושכים, עוסקת בסכומי השמטה נמוכים הרבה יותר.

סכום ההשתמטות ממס גבוה מאוד ומעשי המרמה והעורמה של הנאשם נגד רשויות המס נפרשו על פני 4 שנים.

הנאשם לא הסיר את המחדל, הנזק שנגרם למדינה לא הוטב, דבר שהיה יכול להביא להקלה מסוימת בענישה (ע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (2015)).

מדובר בעבירות חמורות ביותר, נפוצות, שקשה לאתרן, ולכן יש ליתן דגש בעונש, הן לאלמנט ההרתעה הפרסונלי, והן לאלמנט הרתעת הרבים.

בנסיבות אלה, מתחייב עונש מאסר ממושך ומרתיע, שיהלום את חומרת מעשיו של הנאשם ודרגת האשם הגבוהה שהפגין, בביצוע העבירות, תוך שיש ליתן משקל מסוים, ולהפגין התחשבות גם בנסיבותיו האישיות.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב ביום 20/3/23 שעה 08:00 במתקן כליאה קישון, לריצוי עונשו, כאשר הוא מצויד בתעודת זהות ובגזר דין זה, לאחר שיעבור הליכי בדיקה ומיון מול שב"ס.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך של - 50 אלף ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מ-1/4/23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' אדר תשפ"ג, 28 פברואר 2023, במעמד הצדדים.